

OBVODNÍ SOUD PRO PRAHU 1

Ovocný trh 587/14, 110 00 Praha 1

tel.: 221093111, fax: 224221499, e-mail: podatelna@osoud.pha1.justice.cz, IDDS: pd3ab3a

NAŠE ZNAČKA: 41 C 116/2020
VAŠE ZNAČKA:
VYŘIZUJE: JUDr. PhDr. Jan Rampas
DNE: 24. března 2021

Soudní dvůr Evropské unie
 Rue du Fort Niedergrünwald
 L-2925 Luxembourg

ÚČASTNÍCI:

účastnice Univerzita Pardubice, IČO: 00216275
 účastnice Správa železnic, státní organizace, IČO: 70994234
 účastnice PKP CARGO INTERNATIONAL a.s., IČO: 47675977
 účastnice ARRIVA vlaky s.r.o., IČO: 28955196
 účastnice AŽD Praha s.r.o., IČO: 48029483
 účastnice BF Logistics s.r.o., IČO: 27406911
 účastnice BULK TRANSSHIPMENT SLOVAKIA, a.s., IČO: 36774278
 účastnice Carbo Rail CZ, s.r.o., IČO: 06229026
 účastnice Cargo Motion s.r.o., IČO: 28270304
 účastnice CER Slovakia a.s., odštěpný závod, IČO: 06920381
 účastnice VIAMONT Servis a. s., IČO: 25021851
 účastnice VÍTKOVICKÁ DOPRAVA a.s., IČO: 25909339
 účastnice Výzkumný Ústav Železniční, a.s., IČO: 27257258
 účastnice ZABABA, s.r.o., IČO: 27148548
 účastnice Železničné stavby, a.s. Košice, IČO: 31714421
 účastnice CityRail, a.s., IČO: 24199010
 účastnice CZ Logistics, s.r.o., IČO: 62957937
 účastnice ČD Cargo, a.s., IČO: 28196678
 účastnice ČESKÁ ZÁPADNÍ DRÁHA s. r. o., IČO: 03944948
 účastnice DB Cargo Czechia s.r.o., IČO: 25785419
 účastnice DBV-ITL, s.r.o., IČO: 25786768
 účastnice Die Länderbahn GmbH DLB, organizační složka, IČO: 29018889
 účastnice DRAKEM, s.r.o., IČO: 27678989
 účastnice EDIKT a.s., IČO: 25172328
 účastnice Elektrizace železnic Praha a.s., IČO: 47115921
 účastnice EP Cargo a.s., IČO: 24721166
 účastnice EUROVIA CS, a.s., IČO: 45274924
 účastnice EXPRESS GROUP s.r.o., IČO: 25696645
 účastnice FIRESTA-Fišer, rekonstrukce, stavby a.s., IČO: 25317628
 účastnice GJW Praha spol. s r.o., IČO: 41192869
 účastnice GW Train Regio a.s., IČO: 28664116
 účastnice Hroší stavby Morava a.s., IČO: 28597460
 účastnice Chládek & Tintěra, a.s., IČO: 62743881
 účastnice Chládek a Tintěra Havlíčkův Brod, a.s., IČO: 60932171
 účastnice Chládek a Tintěra, Pardubice a.s., IČO: 25253361
 účastnice I.G. Rail, s.r.o., IČO: 43894330
 účastnice IDS - Inženýrské a dopravní stavby Olomouc a.s., IČO:

CURIA GREFFE
Luxembourg

Entrée 06. 04. 2021

25869523

účastnice IDS CARGO a.s., IČO: 27820017

účastnice JARO Česká Skalice, s.r.o., IČO: 25934473

účastnice Jindřichohradecké místní dráhy, a.s., IČO: 62509870

účastnice KK - provoz a opravy lok. s.r.o., IČO: 25834282

účastnice Kladenská dopravní a strojní s.r.o., IČO: 28170679

účastnice KŽC Doprava, s.r.o., IČO: 27423069

účastnice Leo Express Global a.s., IČO: 29016002

účastnice Leo Express s.r.o., IČO: 06661572

účastnice Lokálka Group, spolek, IČO: 47695609

účastnice LOKO TRANS s.r.o., IČO: 60731796

účastnice LOKORAIL, a.s., IČO: 36564443

účastnice LokoTrain s.r.o., IČO: 28903811

účastnice LOKOTRANS SERVIS s.r.o., IČO: 26931443

účastnice LTE Logistik a Transport Czechia s.r.o., IČO: 27208028

účastnice LTE Logistik a Transport Slovakia s.r.o., IČO: 35845961

účastnice MBM rail s.r.o., IČO: 25277171

účastnice METRANS Rail s.r.o., IČO: 26361485

účastnice METRANS, a.s., IČO: 40763811

účastnice MH - spedition, s.r.o., IČO: 01484494

účastnice N+N - Konstrukce a dopravní stavby Litoměřice, s.r.o., IČO: 44564287

účastnice NOR a.s., IČO: 13585312

účastnice OHL ŽS, a.s., IČO: 46342796

účastnice OLOMOUCKÁ DOPRAVNÍ s.r.o., IČO: 27778479

účastnice Ostravská dopravní společnost, a.s., IČO: 60793171

účastnice Ostravská dopravní společnost - Cargo, a.s., IČO: 05663041

účastnice PDV RAILWAY a.s., IČO: 22792597

účastnice PEDAŠTA dopravní stavby, s.r.o., IČO: 01717243

účastnice Petrolsped Slovakia s.r.o. - organizační složka, IČO: 29450705

účastnice Pirell CZ s.r.o., IČO: 62029827

účastnice PKP CARGO SPÓLKA AKCYJNA, IČO: 0000027702

účastnice Prvá Slovenská železničná, a.s., IČO: 35858664

účastnice PRZEDSIĘBIORSTWO USŁUG KOLEJOWYCH KOLPREM SPÓLKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ, IČO: 0000020787

účastnice Puš s.r.o., IČO: 48154547

účastnice Rail Cargo Carrier - Czech Republic s.r.o., IČO: 01569236

účastnice Rail system s.r.o., IČO: 29381614

účastnice Railtrans International, a.s., IČO: 46384740

účastnice Railway Capital a.s., IČO: 24158071

účastnice RegioJet a.s., IČO: 28333187

účastnice REKOP s.r.o., IČO: 27499499

účastnice RETROLOK s.r.o., IČO: 24830275

účastnice RM LINES, a.s., IČO: 27274489

účastnice RPKM s.r.o., IČO: 28084071

účastnice RTS Rail Transport Service GmbH, IČO: ATU61147501

účastnice RUTR, spol. s r.o., IČO: 49244515

účastnice SART-stavby a rekonstrukce a.s., IČO: 25898671

účastnice SD - Kolejová doprava, a.s., IČO: 25438107

účastnice SEŽEV-REKO, a.s., IČO: 46904859

účastnice Skanska a.s., IČO: 26271303
účastnice Slezské zemské dráhy, o.p.s., IČO: 26819856
účastnice SLEZSKOMORAVSKÁ DRÁHA a.s., IČO: 47676965
účastnice Slovenská železničná dopravná spoločnosť a.s., IČO: 35856742
účastnice Sokolovská uhelná, právní nástupce, a.s., IČO: 26348349
účastnice STRABAG Rail a.s., IČO: 25429949
účastnice S u b t e r r a a.s., IČO: 45309612
účastnice Swietelsky Rail CZ s.r.o., IČO: 28332202
účastnice TCHA S ŽD s.r.o., IČO: 27856704
účastnice TOMI - REMONT a.s., IČO: 25508571
účastnice TORAMOS, s.r.o., IČO: 61944327
účastnice TrainGo s.r.o., IČO: 03796256
účastnice Trans Rapid s.r.o., IČO: 03904547
účastnice Transport line Cargo s.r.o., IČO: 05560349
účastnice TRAMO RAIL, a.s., IČO: 25369610
účastnice Traťová strojní společnost, a.s., IČO: 04946685
účastnice TSS Cargo a.s., IČO: 29393736
účastnice TSS GRADE, a.s., IČO: 02765055
účastnice UNIPETROL DOPRAVA, s.r.o., IČO: 64049701
účastnice VIALTE s. r. o., IČO: 46334629
žalobkyně České dráhy, a.s., IČO: 70994226

Vážené dámy, vážení pánové,

v souladu s Vaší prosbou ze dne 4. 3. 2021 o stručné shrnutí charakteru a průběhu řízení vedeného Obvodním soudem pro Prahu 1 pod sp. zn. 41 C 116/2020, v rámci něhož vyvstala a byla následně dne 2. 3. 2021 podána předběžná otázka k Soudnímu dvoru Evropské unie, a to v ideálním případě na 1x stranu A4, Vám sdělujeme, že vzhledem k řešené problematice, množství účastníků a obsáhlosti jejich podání byl nucen soud postupovat tak, že ohledně okolností pro podání předběžné otázky odkáže na relevantní podání ze spisu, které je zasíláno jako příloha této e-mailové zprávy.

Samotný **základ projednávané věci** je poté následující:

Žalobkyně, České dráhy, a.s., se žalobou ze dne 21. 10. 2019, domáhala **nahrzení výroku č. 2** rozhodnutí Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře ze dne 5. 3. 2019, č. j. UPDI-0564/18-OPDI-SPR/ZA, výrokem ve znění „Článek II. jakož i článek III. odst. 1 a odst. 2 Přílohy č. 1 Prohlášení 2019, nejsou v rozporu se zákonem o drahách“ a **výroku téhož rozhodnutí týkajícího se článku IV. Přílohy č. 1 Prohlášení 2019** za výrok ve znění „Článek IV. Přílohy č. 1 Prohlášení 2019, je v rozporu s § 33 odst. 3 písm. k) zákona o drahách. Úřad stanovuje Univerzitě Pardubice, Dopravní fakultě Jana Pernera, lhůtu 90 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, po jejímž uplynutí nelze článek II., článek III. odst. 1 a odst. 2 a článek IV. Přílohy č. 1 Prohlášení 2019 použít“.

Dne 13. 8. 2020 podal Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře návrh **na položení předběžné otázky** s následujícím **zdůvodněním**:

Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře ve správním řízení, sp. zn. UPDI-RPD006/18, ve kterém z moci úřední na základě § 34e zákona o drahách posuzoval soulad Prohlášení o dráze celostátní a o veřejně přístupných vlečkách provozovaných společnostmi České dráhy a. s., platné pro jízdní řád 2018/19 (*zprávy o síti* ve smyslu čl. 27 směrnice 2012/34, dále jen „Prohlášení o dráze 2019“) se zákonem o drahách a vydal dne 5. března 2019 rozhodnutí č. j.: UPDI-0564/18-

OPDI-SPR/ZA. Provozovatelem infrastruktury je společnost České dráhy, a. s. (dále jen „provozovatel“), zatímco přidělcem kapacity na dráze je Univerzita Pardubice, Dopravní fakulta Jana Pernera (dále jen „přídělce“). Provozovatel proti rozhodnutí podal rozklad k předsedovi Úřadu. Předseda Úřadu svým rozhodnutím ze dne 20. srpna 2020 č. j.: UPDI-2326/19/KP potvrdil prvoinstanční rozhodnutí Úřadu.

Ve správním řízení Úřad z moci úřední posuzoval soulad Přílohy č. 1 Prohlášení o dráze 2019 „*Návrh ujednání o sankčních platbách za narušení provozování drážní dopravy, včetně nestranného způsobu mimosoudního řešení sporů týkajících se narušení provozování drážní dopravy na dráze*“. Jedná se o sankční ujednání podle čl. 35 směrnice 2012/34. Ten je součástí stanovení poplatků za infrastrukturu a systému zpoplatnění, které jsou upraveny v kapitole IV oddílu 2 směrnice 2012/34. V českém právu došlo k transpozici v § 33 odst. 3 písm. k) zákona o dráhách.

Úřad rozhodl, že sankce, které nesouvisí s narušením provozování drážní dopravy, do ujednání o sankčních platbách podle § 33 odst. 3 písm. k) zákona o dráhách nepatří, a proto článek II., článek III. odst. 1 a odst. 2, a článek IV. Přílohy č. 1 Prohlášení 2019, byly v rozporu s § 33 odst. 3 písm. k) zákona o dráhách.

Účastník původního správního řízení před Úřadem a provozovatel infrastruktury, České dráhy, a. s., podal k Obvodnímu soudu pro Prahu 1 žalobu dle části páté občanského soudního řádu, kterou se domáhal toho, aby Obvodní soud pro Prahu 1 věc znovu projednal a dle § 250j občanského soudního řádu nahradil rozhodnutí Úřadu svým vlastním rozsudkem.

Dle čl. 56 odst. 10 směrnice 2012/34 členské státy zajistí, aby rozhodnutí přijatá regulačním subjektem podléhala soudnímu přezkumu. Soudní řízení dle části páté o. s. ř. však nepředstavuje občanské soudní řízení dle části páté o. s. ř. soudní přezkum rozhodnutí regulačního subjektu.

Soud zcela nově projedná věc rozhodnutou ve správním řízení, je oprávněn rozhodnout bez ohledu na předchozí rozhodnutí regulačního subjektu, nemá povinnost se vypořádat s jeho argumenty. Soud nemá možnost rozhodnutí regulačního subjektu zrušit a vrátit regulačnímu subjektu k novému rozhodnutí. Soud může žalobu zamítnout nebo rozhodnout sám a nahradit tak rozhodnutí regulačního subjektu. Regulační subjekt má minimální možnost své rozhodnutí před soudy obhájit.

Uvedené závěry potvrdil i rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. června 2007, čj. 1 As 53/2006: „*Soudy rozhodující podle části páté o. s. ř. nepřezkoumávají rozhodnutí správního orgánu, nýbrž jeho rozhodnutí nabražují - de facto tedy vstupují do pozice rozhodujícího orgánu.*“

Příslušných soudů k projednávání žalob dle části páté o. s. ř. je v České republice celkem 86, přičemž místní příslušnost soudů se určuje dle místa sídla účastníků řízení. Existuje reálná možnost, že jednotlivé civilní soudy budou rozhodovat o souladu prohlášení o dráze se zákonem o dráhách zcela odlišně.

V důsledku toho mohou jednotlivá rozhodnutí nezávislých civilních soudů, případně nesladěná judikaturou vyšších soudů, nahradit jednotnost kontroly prováděné regulačním subjektem.

S ohledem na výše popsanou úpravu soudního řízení dle části páté o. s. ř. každý jednotlivý civilní soud v České republice v zásadě plní svébytnou roli regulačního subjektu pro železniční odvětví. To je v rozporu s čl. 55 odst. 1. směrnice 2012/34, dle kterého každý členský stát zřídí **jediný** vnitrostátní regulační subjekt pro železniční odvětví.

Správní soudnictví plně odpovídá požadavkům kladeným na soudní přezkum rozhodnutí regulačního subjektu dle čl. 56 odst. 10 směrnice 2012/34. O žalobách proti rozhodnutím regulačního subjektu by byl vždy příslušný jeden správní soud. Řízení dle soudního řádu správního má kasační charakter. Soud může rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení zrušit. Regulační subjekt pak rozhodne ve věci znovu, přičemž je vázán právním názorem správního soudu.

Až po vydání rozhodnutí Nejvyššího správního soudu byla směrnice 2012/34 transponována do zákona o drahách. Také byl přijat zákon č. 320/2016 Sb., o Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře, kterým byl zřízen regulační subjekt, který převzal od Drážního úřadu funkci regulačního úřadu.

Institut přezkumu souladu zákona o drahách byl transpozicí směrnice 2012/34 rovněž upraven tak, že regulační subjekt pouze posuzuje zákonnost prohlášení o dráze, a nenahrazuje jej konkrétním textem. Regulační subjekt posuzuje prohlášení o dráze nově i z moci úřední.

Došlo také k vydání rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie, které se týká obdobné věci a lze jej na projednávanou věc aplikovat.

Jedná se o rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 9. 11. 2017, CTL Logistics GmbH v. DB Netz AG., C-489/15, EU:C:2017:834

Pro úplnost Úřad doplňuje, že směrnice 2012/34 nahradila předchozí směrnici 2001/14 a problematiku zprávy o síti a jejího přezkumu regulačním subjektem upravuje obdobně. Směrnice 2012/34 v čl. 55 a čl. 56 výrazně rozšířila a zpřísnila požadavky na regulační subjekt oproti čl. 30 a čl. 31 směrnice 2001/14. Nově je kladen důraz na existenci pouze jediného regulačního subjektu.

Dle názoru Úřadu je rozsudek SDEU ve věci CTL Logistics plně aplikovatelný na stávající řízení, přičemž z tohoto důvodu je soudní přezkum postupu Úřadu dle části páté občanského soudního řádu v rozporu s účelem směrnice 2012/34, která vylučuje použití vnitrostátní úpravy, dle které jsou postupy regulačního subjektu týkající se zprávy o síti soudně přezkoumávány dle části páté občanského soudního řádu.

Občanský soudní řád také připouští možnost skončit řízení soudním smírem mezi účastníky dle § 99 o. s. ř. Pokud by soud smír schválil, o zákonnosti zprávy o síti by fakticky rozhodovala dohoda mezi žadateli a provozovatelem infrastruktury.

Uzavření smíru by neodpovídalo čl. 56 směrnice 2012/34, neboť ta říká, že žádosti o přezkum rozhodnutí přijatých provozovatelem infrastruktury nebo případně železničním podnikem nebo provozovatelem zařízení služeb, která se týkají zprávy o síti a kritérií v ní stanovených, posuzuje regulační subjekt. Směrnice 2012/34 dále říká, že rozhodnutí regulačního subjektu je závazné pro všechny strany, na něž se toto rozhodnutí vztahuje, a nepodléhá kontrole jiné správní instance.

Rozhodnutí Úřadu ohledně posouzení souladu prohlášení o dráze se zákonem o drahách dle § 34e zákona o drahách by zcela pozbylo smyslu, neboť by účastníci řízení mohli Úřad kdykoliv obejít a uzavřít soudní smír, přičemž by v takovém případě vůbec nezáleželo na stanovisku Úřadu. Konečným arbitrem zákonnosti prohlášení o drahách by tak nebyl Úřad, ale přidělci kapacity a žadatelé o kapacitu, kteří by se mezi sebou dohodli, zda je, či není prohlášení o dráze v souladu se zákonem.

Dle čl. 56 odst. 10 směrnice 2012/34 rozhodnutí regulačního subjektu podléhají soudnímu přezkumu. V žádném případě nelze toto ustanovení vykládat způsobem, že soudy místo přezkumu postupu, resp. rozhodnutí regulačního subjektu, budou jeho funkci fakticky nahrazovat.

Privatizace regulatorní činnosti Úřadu je v rozporu s principem ochrany slabší smluvní strany, kdy Úřad má svou regulatorní činností dohlížet i na to, aby provozovatel železniční infrastruktury vůči jednotlivým železničním podnikům nezneužíval svého přirozeně monopolního postavení.

V případě soudního posouzení postupů Úřadu učiněných z moci úřední, jako v tomto případě, by mohlo dojít k situaci, kdy Úřad rozhodne k nevoli jak žadatelů, tak provozovatele infrastruktury a přidělce kapacity. S ohledem na to, že by v takovém případě nevystupoval žádný účastník řízení

proti žalobci, dostal by se žalobce do procesně velmi výhodného postavení bez odpůrce a mohlo by dojít k obejití regulačního subjektu.

Věc projednávaná před soudem se týká stanovení poplatků za infrastrukturu a systému zpoplatnění, které jsou upraveny v kapitole IV oddílu 2 směrnice 2012/34.

Dle čl. 56 odst. 6 „regulační subjekt zajistí, aby poplatky stanovené provozovatelem infrastruktury byly v souladu s kapitolou IV oddílem 2 a byly nediskriminační. Vyjednávání mezi žadateli a provozovatelem infrastruktury o výši poplatků za využití infrastruktury jsou přípustná pouze tehdy, pokud se uskutečňují pod dohledem regulačního subjektu. Regulační subjekt zasáhne, pokud hrozí, že při jednání budou porušeny požadavky této kapitoly.“

V řízení dle části páté o. s. ř. se celá věc projednává znovu, tedy včetně výše poplatků ve smyslu čl. 56 odst. 6 směrnice 2012/34, avšak bez dohledu a možnosti zásahu regulačního subjektu. Dle názoru Úřadu je projednání téže věci před obecným soudem bez účasti regulačního subjektu v rozporu s ustanovením této směrnice.

Konečně, použití části páté občanského soudního řádu není v souladu se směrnicí 2012/34 i z toho důvodu, že k soudnímu přezkumu rozhodnutí Úřadu jsou v některých případech příslušné správní soudy a v jiných civilní soudy. To se týká zejména tohoto případu nezákonně stanovených cen - poplatků, jejichž uplatňováním je provozovatel infrastruktury obviněn z páčání přestupku. Rozhodnutí Úřadu o případném spáchání přestupku bude při případném podání žaloby přezkoumávat správní soud. O souladu těchto cen v prohlášení o dráze se zákonem, případně bude v této věci rozhodováno znovu civilním soudem. Soudní přezkum postupů, resp. rozhodnutí regulačního subjektu v různých typech řízení dle čl. 56 odst. 1 směrnice 2012/34 se bude lišit dle toho, jaký soud bude k předmětnému typu řízení příslušný.

Soudní přezkumy prováděné různými soudy v odlišných typech soudních řízení tak povedou k roztříštěnosti regulatorní praxe, což jde proti smyslu čl. 55 odst. 1 směrnice 2012/34. V tom se stanoví, že každý členský stát zřídí **jediný** vnitrostátní regulační subjekt pro železniční odvětví. Výsledkem může být koexistence dvou nekoordinovaných rozhodovacích procesů, a to v jasném rozporu s cílem sledovaným v čl. 56 směrnice 2012/34.

Civilní soudy rozhodující podle části páté o. s. ř. nesplňují některé požadavky, které na rozhodování regulačního subjektu klade směrnice 2012/34. Tyto soudy nemají povinnost zveřejňovat svá rozhodnutí, tak jak požaduje čl. 56 odst. 11 směrnice 2012/34. Dle ustanovení § 158 o. s. ř. se rozsudek soudu v občanském soudním řízení doručuje jen účastníkům řízení. Pokud Úřad nebude připuštěn mezi účastníky řízení, není stanovena výslovná zákonná povinnost regulačnímu subjektu zasílat písemná vyhotovení rozsudků, která nahrazují jeho rozhodnutí.

Civilní soudy nemají pravomoc podle čl. 56 odst. 2 směrnice 2012/34 sledovat situaci v oblasti hospodářské soutěže na trzích železniční dopravy, a činnosti provozovatelů infrastruktury v souvislosti s pravidly uvedenými ve zprávě o síti s cílem předcházet diskriminaci žadatelů. Jejich rozhodování tedy nemůže nahradit rozhodování regulačního subjektu.

Pokud jde o smír, nemohou civilní soudy zajistit, aby se vyjednávání mezi žadateli a provozovatelem infrastruktury o výši poplatků za využití infrastruktury uskutečnila pod dohledem regulačního subjektu, jak požaduje čl. 56 odst. 6 směrnice 2012/34. Tyto poplatky jsou uvedeny ve zprávě o síti.

Civilní soudy nemají pravomoc provádět audity či iniciovat externí audity u provozovatelů infrastruktury, provozovatelů zařízení služeb a případně železničních podniků provozovatelů za účelem kontroly dodržování ustanovení o odděleném účetnictví jak požaduje čl. 56 odst. 12 směrnice 2012/34. Potřeba audity provést může pak stejně vyvstat i v řízení před soudem.

Civilní soudy nemají pravomoc spolupracovat s regulačními subjekty za účelem vzájemné podpory při svých úkolech týkajících se sledování trhu, vyřizování stížností (také přezkoumání prohlášení o dráze) či provádění šetření, jak požaduje čl. 57 odst. 2 směrnice 2012/34.

Ve zmíněném rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 7. května 2014, č. j. 1 As 28/2014 – 62 se mimo jiné pod bodem 29 uvádí, že *směrnice 2001/14/ES vyžaduje v článku 30 odst. 6, aby byl zajištěn přezkum rozhodnutí regulačního úřadu, jímž je v České republice Drážní úřad. Směrnice ovšem neupravuje věcnou příslušnost soudů jednotlivých členských států, takže je plně na členských státech, aby určily, který soud bude věcně příslušný k přezkumu rozhodnutí regulačního úřadu. Požadavku přezkumu pak v podmínkách České republiky vyhovuje jak řízení podle § 65 a násl. s. ř. s., tak řízení podle části páté občanského soudního řádu, které je třeba považovat v tomto ohledu v zásadě za rovnocenné. Jelikož pro určení věcné příslušnosti soudu v projednávaném případě je rozhodující vnitrostátní úprava a není třeba výkladu či posouzení platnosti směrnice 2001/14/ES ani jiného předpisu Evropské unie, nepřistoupil Nejvyšší správní soud k předložení předběžné otázky Soudnímu dvoru Evropské unie ve smyslu článku 267 Smlouvy o fungování Evropské unie.*

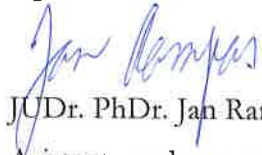
Od té doby došlo jednak k výše uvedeným změnám požadavků na regulační subjekt, a jednak byl vydán výše zmíněný rozsudek ve věci CTL Logistics. Směrnice 2012/34 sice neupravuje věcnou příslušnost soudu, upravuje rozhodovací proceduru. Není tedy již plně pravda, že požadavku přezkumu pak v podmínkách České republiky vyhovují obě soudní procedury. Řízení u civilního soudu je dle názoru Úřadu neslučitelné se směrnicí 2012/34. Z tohoto důvodu Úřad navrhuje, aby soud přistoupil k předložení předběžné otázky Soudnímu dvoru Evropské unie ve smyslu článku 267 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře tedy shrnuje, že shledává současnou vnitrostátní úpravu soudního přezkumu rozhodnutí Úřadu o souladu prohlášení o dráze se zákonem o dráze dle části páté o. s. ř. rozpornou se směrnicí 2012/34 z následujících důvodů:

- a. od doby rozhodnutí Nejvyššího správního soudu došlo ke změně právní úpravy i judikatury, čímž vstal důvod o předběžnou otázku požádat,
- b. v rozporu s čl. 56 odst. 10 směrnice 2012/34 se nejedná o soudní přezkum rozhodnutí úřadu, ale o nové rozhodnutí v téže věci,
- c. obecné soudy nahrazují svými rozsudky rozhodnutí Úřadu, čímž konají v rozporu s čl. 55 odst. 1 směrnice, dle kterého má být zřízen jediný vnitrostátní regulační subjekt pro železniční odvětví,
- d. rozhodovací praxe celkem 86 příslušných obecných soudů v České republice by nahradila jednotnost kontroly prováděné příslušným orgánem, s výhradou případného následného přezkumu ze strany soudů, které by rozhodovaly o žalobách proti rozhodnutím tohoto orgánu, výsledkem by byla koexistence dvou nekoordinovaných rozhodovacích procesů, a to v jasném rozporu s cílem sledovaným v čl. 55 a čl. 56 směrnice 2012/34,
- e. možností uzavření soudního smíru mezi žadatelem a provozovatelem infrastruktury by byla zcela vyprázdněná role regulačního subjektu, což je zcela v rozporu s účelem směrnice 2012/34,
- f. regulační subjekt nemá v občanském soudním řízení minimální možnost obrany svých rozhodnutí, k soudním rozhodnutím nahrazujících rozhodnutí Úřadu může docházet bez ohledu na činnost regulačního subjektu,
- g. nebude naplněn požadavek čl. 56 odst. 6 směrnice 2012/34, dle kterého vyjednávání mezi žadatelem a provozovatelem infrastruktury o výši poplatků za využití infrastruktury mají probíhat pod dohledem regulačního subjektu,
- h. civilní soudy nenaplnují ani požadavky čl. 56 odst. 2, 11 a 12 a čl. 57 odst. 2 směrnice 2012/34.

Ohledně dalších podpůrných informací si dále dovoluujeme odkázat na soudní spis, který je Vám v současné době doručován.

S pozdravem,

JUDr. PhDr. Jan Rampas

Asistent soudce v senátu 41 C

Obvodní soud pro Prahu 1

Obvodní soud pro Prahu 1
112 94 Praha 1, Ovocný trh 587/14